

ALFRED JACK

Phan Quang Định - Nguyễn Văn Phúc
(biên dịch)

Nghệ thuật Nói trước công chúng

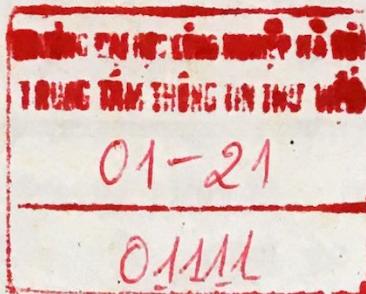
- Những phương pháp của tác giả Al Fred Jack sẽ giúp bạn làm chủ cảm xúc khi đứng trên bục diễn đàn và phát biểu trước công chúng.

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

ALFRED JACK

Phan Quang Định - Nguyễn Văn Phúc
(biên dịch)

Nghệ thuật Nói trước công chúng

- Những phương pháp của tác giả Al Fred Jack sẽ giúp bạn làm chủ cản não khi đứng trên bục diễn đàn và phát biểu trước công chúng.

NGHỆ THUẬT NÓI TRƯỚC ĐÁM ĐÔNG

~~Al Fred Jack~~

~~Phan Quang Định – Nguyễn Văn Phúc (biên dịch)~~

Chịu trách nhiệm xuất bản:

BÙI QUANG HUY

Biên tập: Ngọc Kim

Sửa bản in: Ngọc Kim

Trình bày: NS Thành Nghĩa

Bìa: NS Thành Nghĩa

Thực hiện liên doanh:

NHÀ SÁCH THÀNH NGHĨA

In 1000 cuốn, khổ 12.5*20.5cm.

Tại Công ty cổ phần in Bến Tre.

Số đăng ký KHXB: 857-2010/CXB/29-46/ĐoN.

Quyết định xuất bản số: 661B/QĐ-ĐoN.

Do NXB Đồng Nai cấp ngày 05/11/2010.

In xong và nộp lưu chiểu Quý I năm 2011.

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

210 Nguyễn Ái Quốc, Tp. Biên Hòa, Đồng Nai.

Ban biên tập: (0613) 825 292.

BP Kinh doanh: (0613) 946 521.

BP Kế toán: (0613) 946 520.

Fax: (0613) 946 530.

Email: nxbdongnai@hcm.vnn.vn.

Các khóa huấn luyện “NGHỆ THUẬT NÓI TRƯỚC ĐÁM ĐÔNG” của Alfred Tack hướng dẫn những phương cách đã được thử nghiệm thành công trong việc làm chủ cảm xúc khi đứng trên bục diễn đàn và phát biểu cảm tưởng trước đám đông.

Các kỹ thuật này đã giúp nhiều người, trong nhiều tình huống của đời sống, hướng người khác vào con đường tư duy của mình, tạo được sự đồng tâm nhất trí về một vấn đề hay một mục tiêu nào đấy và nhờ đó, đi đến thành công.

Quyển sách này sẽ giúp bạn:

- Khắc phục tính nhút nhát khi đối diện đám đông.
- Sắp xếp, hệ thống hóa ý tưởng cho mạch lạc, rõ ràng.
- Gia tăng sự thu hoạch của bạn.
- Phát triển tư thế đĩnh đạc.
- Nhân rộng vòng thân hữu.
- Cảm nhận niềm vui thích khi nói chuyện lưu loát, hắp dẫn và đạt hiệu quả trong mọi tình huống.

Chương 9

NÓI TRƯỚC CÔNG CHÚNG KHÔNG KHÔ

– Anh đừng bận tâm làm gì – George, em trai tôi bảo – Có lẽ anh cần nghỉ ngơi ít lâu. Hãy đi đâu đó nghỉ ngơi độ một tuần.

Tôi lắc đầu. Tôi hiểu rõ hơn ai hết rằng tôi không cần nghỉ ngơi gì cả. Tôi đang rất thích với công việc.

– Tôi không cần ai thương hại, và tôi cũng không cần đến một chuyến đi nghỉ ngơi – Tôi đáp – Có lẽ phong cách giảng dạy của tôi có phần nào trở nên nhảm chán, thế thôi. Hay chú có nghĩ là giọng nói của tôi không còn khỏe như trước đây?

George mỉm cười. Và trong khi đi về phía cửa dẫn lên bức giảng để bắt đầu bài giảng tiếp theo, George nói với tôi: “Em sẽ làm cho họ hưng phấn trở lại, anh đừng lo”.

Nhưng tôi lọ lắng thật sự. Đó là lần đầu tiên trong hơn hai mươi năm giảng dạy và phát biểu trước công chúng của tôi, một thành viên trong cử tọa đã ngủ gật – ít ra cũng là lần đầu tiên tôi phát hiện điều đó. Lẽ ra điều phát hiện này cũng không đến nỗi nào,

nhưng đàng này nó lại xảy ra trong một bài giảng mà trước đây luôn luôn gặt hái thành công. Tôi tự trách móc mình. Về đến văn phòng, tôi quyết định quên đi chuyện không vui đó.

Một giờ sau, George đến tìm tôi với bộ mặt thiểu nǎo, anh ta nói: "Tay này đúng là một Rip Van Winkle! Anh ta cũng ngủ suốt từ đầu đến cuối bài giảng của em".

Lời giải đáp cho điều bí ẩn về người đàn ông ngủ xuất hiện ngay sau đó. Chúng tôi mời anh ta đến uống trà, và tế nhị nói cho anh ta biết rằng chúng tôi – những người làm công việc giảng dạy coi việc một học viên ngủ gật trong buổi giảng mà không có nguyên do xác đáng là một điều đáng buồn. Ông ta cho chúng tôi biết rằng ông ta có bệnh lãng tai, và nói rằng có lẽ ông ta là người lãng tai duy nhất trên đời này chỉ nghe được rõ khi nhắm cả hai mắt lại.

Đây là trường hợp duy nhất chỉ có thể xảy ra một lần trong đời bất cứ một người nào từng đứng trên bục giảng, tại các bàn tiệc, trên sân khấu, và từ một trăm lẻ một vị trí khác, ở đó mọi người lắng nghe họ nói. Mọi chuyện đều đã xảy đến với tôi, và tôi cũng đã phạm phải những lầm lỗi mà một diễn giả có thể mắc phải. Quyển sách này được viết ra với mục đích không để cho những chuyện tương tự xảy đến với bạn, hoặc nếu chúng có xảy đến, sẽ giúp bạn biết cách đối phó.

Để cho quyển sách tỏ ra thật hữu ích đối với bạn, bạn hãy tưởng tượng là tôi đang viết cho riêng một

mình bạn. Hãy quên đi những độc giả khác có thể đọc nó sau này. Khi tôi, dùng đại từ BẠN để xưng hô, tôi có ý muốn nói với chính BẠN, là người đang đọc quyển sách này.

Trước tiên nhan đề của chương này có thể làm cho bạn không bằng lòng. Bạn sẽ nói nếu như Nói Trước Công Chúng thật sự không khó thì ai còn cần mua quyển sách này làm gì. Đó là một nhận xét chính xác. Nhưng mời bạn hãy suy ngẫm sự kiện sau đây: Hầu hết mọi người trong chúng ta đều có thể nói nǎng lưu loát với bạn bè, trong gia đình, trong một quán rượu, hoặc tại hội quán (chẳng hạn, bạn có thể nhớ lại cách thức mà bạn kể về một chuyến đi nghỉ hè, một tai nạn giao thông mà bạn được chứng kiến, hoặc cách thức mà bạn biểu lộ khi bị kích động vì những gì xảy đến cho bạn tại văn phòng làm việc). Vậy thì tại sao mọi người lại không thể nói nǎng tương tự như thế trước một đám đông?

Có thể bạn sẽ trả lời như sau:

Trước tiên, tôi không nói nǎng lưu loát như một người có khiếu ăn nói. Thứ hai, tôi không tin tưởng giọng nói của tôi trước cử tọa đông đảo, trong một phòng họp hoặc một sảnh đường. Thứ ba, tôi cảm thấy run sợ trước ý tưởng đứng lên phát biểu trước một đám đông.

Như thế là bạn nhìn nhận rằng bạn có thể nói chuyện tạm được trước một đám đông, nhưng bạn cảm thấy cần phải tập luyện nhiều hơn nữa. Tốt lắm! Tôi hứa sẽ giúp bạn.

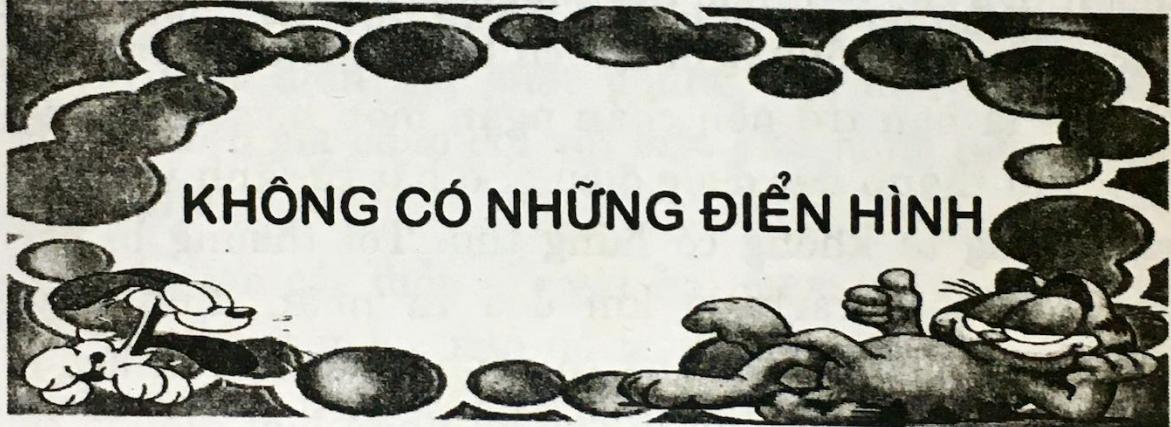
Nếu bạn thực hành tốt những bài học trình bày trong quyển sách này, bạn có thể trở thành một người nói chuyện giỏi, nghĩa là bạn có thể nói chuyện trôi chảy trước đám đông.

Những lo sợ của bạn liên quan đến giọng nói sẽ lần hồi biến mất, và bạn không còn run sợ khi phải nói trước đám đông, dù đông đảo đến đâu. Bạn vẫn còn cảm thấy hồi hộp một chút, hẳn nhiên rồi. Nhưng điều đó có ích cho bạn. Nhiều người gọi đó là sự phấn khích (excitement). Và ta có thể kiểm soát nó bằng ý chí, nhưng không bao giờ bạn còn có cảm giác khiếp sợ nữa.

Quyển sách này sẽ hữu ích cho bạn theo chiều hướng sau: Hầu hết chúng ta đều là những người trung bình trong nhiều lãnh vực, bởi vì chúng ta hiểu biết mọi thứ qua kinh nghiệm bản thân, chứ chưa bao giờ học hỏi từ cơ bản. Điều này đúng đối với việc ăn nói trước công chúng, cũng như đối với việc chơi các môn thể thao. Chẳng hạn, một trong những anh bạn đồng nghiệp của tôi là một người chơi môn tennis rất giỏi. Anh ta từng đoạt chức vô địch trẻ nước Anh, và cũng đã tạo được thành tích vang tại giải quần vợt Wimbledon. Tại sao hiện nay, mặc dầu ít khi ra sân, anh ta vẫn có thể thi đấu với các tay vợt tự rèn luyện trong câu lạc bộ và thường đánh thắng họ? Câu trả lời là: Một khi bạn am hiểu những điều cơ bản trong từng lối chơi, bạn có thể thua một ván nhưng không bao giờ bạn là một đấu thủ kém cỏi.

Cũng vậy, một khi bạn am hiểu các kỹ thuật cơ bản của khoa Ăn Nói Trước Công Chúng, bạn sẽ không bao giờ là một diễn giả kém cỏi.

Bạn vẫn chưa tin phải không? Tôi sẽ tiết lộ cho bạn một bí mật: Người ta đã nói và viết quá nhiều điều vớ vẩn về vấn đề Ăn Nói Trước Đám Đông hơn là bất cứ một đề tài nào khác. Vì sao vậy? Bởi vì có nhiều ông thầy dạy quyết tâm biến ai đó trở thành một nhà hùng biện hoàn chỉnh. Nhưng bạn đâu có muốn trở thành một Demosthenes hay một Abraham Lincoln khác? Bạn chỉ muốn làm một người bình thường có đủ tự tin và có thể đứng lên phát biểu một cách thoải mái trước đám đông. Có phải thế không?

KHÔNG CÓ NHỮNG ĐIỂN HÌNH

Bạn sẽ thấy quyển sách này không phải là một tập hợp những mẩu chuyện vui nhộn, những lời trích dẫn, hay những bài phát biểu nổi tiếng của các diễn giả lừng danh nhất hiện nay hay trong quá khứ. Đó là một cách thức dễ dàng để biên soạn một quyển sách. Một quyển sách như vậy không có gì cho bạn. Việc sử dụng các trích dẫn sẽ được đề cập đến sau.